

ΚΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΕΝ ΣΥΡΩ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Ἐνταῦθα	ἔτησίᾳ Δρ.	40
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι	» »	44
Διὰ τὰ δημόσια καὶ δημοτικά γραφεῖα	» »	20
Ἐν τῷ ἑξωτερικῷ ἐν γένει	» Φρ.	44

Διὰ τὰ δικαστικά ἔγγραφα ἐν γένει ὁ οὐτίχος	λεπ.	20
Διὰ διατριβὰς καὶ εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπήν.		
Τὰ δικαστικά προπληρόνονται.		
Οἱ καθυστεροῦντες ἐνάγονται ἐνώπιον τῶν ἐνταῦθα δικαστηρίων,		

Ὁ κ. Γ. Κ. ΧΟΥΜΗΣ μετέφερε τὸ γνωστὸν αὐτοῦ κατάστημα ἐπὶ τῆς οἰκίας τῆς Ῥήγα καὶ ἀντικρὺ τοῦ γραφείου τῶν κ. Ἀδελφῶν Κοτσιφάκη.

Ὁ κ. Ἰωάννης κ. Χούμης ἐκόμισεν ἐξ Εὐρώπης καὶ δίδει πρὸς ἐνοικίαν ΕΝΔΥΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΠΟΚΡΕΟ λαμπρά. Τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Χούμη ἐνοικιαζόμενα ἐνδύματα μεταμφιεσμῶν εἶναι πρωτοφανῆ διὰ τὴν Σύρον, νεώτατα, καινουργῆ καὶ πολυτελέστατα. Εἴμεθα δὲ βέβαιοι ὅτι οὐδεὶς ποτε ἐν Σύρῳ εἶδε τοιοῦτους μεταμφιεσμούς.

Παρακαλοῦνται καὶ πάλιν οἱ καθυστεροῦντες πρὸς τὸν «Ἥλιον» συνδρομὰς ἢ καταχωρίσεις νὰ πληρώσωσι διότι εἶναι ὀχληρὸν τὸ νὰ ὑπομνησθῶμεν πολλάκις τὴν ὀφειλὴν των. Τινὰς δὲ καλοπληρωτὰς καὶ λίαν γενναίους κυρίους νομίζοντας ὅτι ἐξοφλοῦσι τὸ χρέος των διὰ τῆς ἐπιστροφῆς τοῦ φύλλου, συμβουλεύομεν νὰ πληρώσωσιν ἵνα ἀπαλλάξωσιν ἡμᾶς, ἀπαλλαχθῶσιν δὲ καὶ οἱ ἴδιοι μείζονος ἐνοχλήσεως. Εἰς τούτους συμπεριλαμβάνεται καὶ νεανίας τις (ἀντιπρόσωπος ἀτυχῶς μιᾶς τῶν Κυκλάδων) ὅστις εἰ καὶ ἔχει ἀξιόσεις distingué, καταδέχεται διὰ μυρίων ψευδολογιῶν ἀναξίων ἀνδρῶς, νὰ ἀρνηθῆ τὴν πληρωμὴν τῆς συνδρομῆς, θέλων οὕτω νὰ δείξῃ ὅτι ἐκ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ ἐκληρονόμησε μόνον τὰ ἑκατομμύρια καὶ οὐχὶ τὴν περὶ τὰς συναλλαγὰς χρηστότητα καὶ ἀκρίβειαν. Ἔστω ὅμως εἰς γνῶσιν τοῦ πεφυσιωμένου τούτου Πλούτακος ὅτι τὰ ἀνωτέρω αὐτοῦ δὲν γράφομεν διὰ τελευταίαν φοράν.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἀπὸ πολλοῦ ἐψιθυρίζετο, ἐλέγετο δὲ καὶ τελευταίον δημοσίᾳ περὶ σκανδάλων μεσολαβησάντων κατὰ τὴν εἰς τὸν κ. Τζῶν ἐνοικίαν τῶν ἀτμοπλοίων καὶ κτήσεων τῆς Ἑλλην. ἀτμοπλοίας, ἅτινα ἦσαν ἀκριβῆς καὶ ἀπαράλλακτος συνέχεια τῆς παντοτεινῆς καὶ ἀρχῆθεν διοικήσεως αὐτῆς. Τὰ εἰρημένα σκανδαλώδη γεγονότα ἐδημοσίευσεν τελευταῖον συγκεκριμένως μία τῶν ἐνταῦθα ἐφημερίδων ἀναγράφασα μάλιστα καὶ τὸ εἰς τὸν κ. Δαμῆγον ὑπὸ τοῦ κ. Τζῶν παρασχέθεν πρὸς δωροδοκίαν ποσόν. Καὶ ὅτι μὲν ἐγένετο καὶ ἀπὸ συστάσεως τῆς Ἀμαρτωλῆς καὶ κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη πλείστα ὑπὸ τοῦ Ποιν. Νόμου τιμωρητέαι πράξεις εἶναι γνωστὸν τοῖς Ἑρμούπολιταῖς, πολλάκις δὲ ἐφημερίδες καὶ ἡμεῖς ἠύχθημεν πολλάκις τὴν παρέμβασιν τῆς δικαιοσύνης, εἰς ἣν ἤδη διὰ τῶν δημοσιευμάτων καὶ τῶν διαδιδόμενων δίδεται εὐκαιρία ὅπως παρεμβαίνουσα ἐνεργήσῃ τὸ ἐαυτῆς καθήκον. Εὐχαρίστως δὲ εἶδομεν ὅτι ὁ κ. Δαμῆγος διὰ τινος τῶν ἐνταῦθα ἐφημερίδων προβαίνει εἰς τὰς δεούσας ἀποκαλύψεις. Ἀλλὰ καὶ ὁ κ. Δαμῆγος καὶ πᾶς ἄλλος οὕτινος τὸ ὄνομα ἀναμιγνύεται εἰς τὰς φήμας, ὀφείλουσιν ἂν δὲν ἀληθεύωσι τὰ θρυλλόμενα, νὰ τὰ διαψεύσωσι, διότι ἄλλως διὰ τῆς σιωπῆς των ἐπιβεβαιούσιν ὅ,τι λέγεται καὶ γράφεται. Ὀφείλουσιν ἐπίσης καὶ ἐκεῖνοι ἐκ τῶν εἰς τὰ τῆς Ἐταιρίας ἀναμιχθέντων εἰς οὗς πάντοτε ὁ κόσμος εἶχε μείζονα ὑπόληψιν καὶ ὧν τὰ ὀνόματα ἐχρησίμευον ὡς σκέπη τῶν ὑπολοίπων, νὰ ἐκθέσωσιν ὅ,τι γνωρίζουσι, ἔστωσαν δὲ βέβαιοι ὅτι ἡ κοινωνία θέλει θεωρήσῃ τούτο ὡς ὑψίστην αὐτῶν πρὸς ἐκείνην ὑπηρεσίαν.

— Τὸ Σάββατον ἤρξατο τὸ Τριώδιον καὶ οὕτω εἰσηλθόμεν εἰς τὰς Ἀποκρέω. Καὶ πένεται μὲν ὁ Ἑλληρικὸς λαὸς στερούμενος τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου, ἀλλ' ἐν Ἀθήναις ἐγένοντο ἐτοιμασίαι πρὸς πανηγυρισμὸν τῶν Ἀποκρέω, ἤρξαντο δὲ διδόμενοι καὶ χοροὶ, ὧν ἐπρότευσεν καὶ ἐρέτας, ὡς πάντοτε, ὁ ἐν τῷ φιλολογικῷ συλλόγῳ «Παρνασσῶ» ἐν ᾧ παρῆσαν καὶ ὁ διάδοχος καὶ οἱ λοιποὶ βασιλόπαιδες.

— Γνωστὸν ὅτι αἱ πρὸς ἐκδίκασιν τῶν αἰτήσεων τῶν ἡμετέρων συμπολιτῶν ἐπιτηδευματιῶν ἐπιτροπαὶ ἐξή-

ΚΑΤΑΙΦΙ ΚΑΙ ΚΡΟΥΣΤΑ

εἰς τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Α. Παπαδάκη.

τησαν παρά του Ὑπουργείου ὅπως ὁ φόρος τῶν ἐπιτηδευμάτων Ἐρμουπόλεως διὰ τὴν μέλλουσαν τριετίαν, κανονισθῆ ἐπὶ τῆ βάσει τοῦ ἀληθοῦς πληθυσμοῦ αὐτῆς, τὸ ὁποῖον καὶ τὸ δημοτ. συμβούλιον ἐζήτησε διὰ ψηφίσματος τοῦ. Ἀλλὰ τὴν ὡς ἄνω δικαιοτάτην τῆς ἡμετέρας πόλεως αἴτησιν ἀπέρριψεν ὁ ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν κ. Τρικούπης, δι' ἐγγράφου δὲ κοινοποιηθέντος πρὸς τὸν δήμαρχον, διατάσσει τὴν ταχεῖαν ἐκδίκασιν τοῦ καταλόγου καὶ τὴν ἄμεσον εἰσπραξίν τοῦ φόρου, πληρωνομένου ἐν Ἐρμουπόλει, οὐχὶ δὲ καὶ ἐν τῇ πρωτεύουσῃ καὶ τῇ Πειραιεῖ, ὡς γνωστὸν, κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ ἔτους.

— Κατὰ τὴν ὑπὲρ τοῦ πτωχοκομείου γενομένην ἐν τῷ θεάτρῳ εὐεργετικὴν παράστασιν καθ' ἣν εἰσεπράχθησαν δραχμαὶ χίλια ἑκατὸν οἱ ἐξῆς συμπολιταὶ ἡμῶν προσέφερον τὰ ἐξῆς αἱ κ. κ. Κωστάντζα Νεγρεπίντε, Ἀργυρῶ Κρίνου καὶ Πιπίνα Ζωγραφάκη ἀνὰ δρ. ἑκατὸν καὶ Κωνσταντῖνος Τσιροπινᾶς δραχμὰς πενήτην.

— Ἐπίσης ἐγένετο καὶ ἡ ὑπὲρ τῆς ἐνταῦθα Σχολῆς τῶν Ἀπόρων παιδῶν παράστασις, καθ' ἣν εἰσεπράχθησαν περὶ τὰς πεντακοσίας δραχμὰς, μόνον τῆς οἰκογενείας Κρίνου γενναίως συνδραμούσης τὸ εἰρημένον φιλανθρωπικὸν κατὰστημα. Αἱ κατὰ τὴν ὑπὲρ τῆς Σχολῆς παράστασιν εἰσπράξεις ἦσαν ἐλάσσονες τῶν παρελθόντων ἐτῶν, ὅπερ συνέβη καὶ δι' ἄλλους μὲν λόγους, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν ἐκτακτὸν χειμερινὸν καιρὸν, ἐξ οὗ ἐμποδίσθησαν πλεῖστα οἰκογένειαι νὰ μεταβῶσιν εἰς τὸ θέατρον.

— Ἄλλ' ὅμως δὲν δυνάμεθα ἢ νὰ ἀποδώσωμεν, ὅπως ἔκκαμον καὶ πλεῖστοι συμπολιταὶ ἡμῶν, τὸ ἀνῆκον ὄνομα εἰς τινὰ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ θεάτρου, ἅτινα ἀπέρριψαν τὴν αἴτησιν τῆς ἐφορείας τῆς Σχολῆς περὶ ἀναβολῆς τῆς παραστάσεως εἰς ἄλλην ἐσπέραν μᾶλλον γαλήνιον, χάριτα τὴν ὁποῖαν δὲν ἠρνήθησαν εἰς τὸν βαρύτερον κατὰ τὴν εὐεργετικὴν του παράστασιν. Γνωστὸν ὅμως ὅτι ἡ παρούσα ἐπιτροπὴ εἶναι λίαν ἐπεικῆς πρὸς τὸν θεατρῶν καὶ τοὺς ἠθοποιούς τοῦ θιάσου δίδουσα ἀφορμὴν εἰς παρεξηγήσεις.

— Πᾶσαι αἱ ἐφημερίδες τῆς ἡμετέρας πόλεως ἔγραψαν ὅτι κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ ἐκτάκτου χειμῶνος τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος καὶ τῆς διακοπείσης ἐργασίας πολλοὶ τῶν ἐργατικῶν συμπολιτῶν ἡμῶν ἐπένοντο, στερούμενοι καὶ τοῦ ἐπιουσίου ἄρτου. Τοῦτο κατανοῶν ὁ φιλότιμος τοῦ ὀμόρου δήμου δήμαρχος κ. Ἄντ. Ρούσος προέβη εἰς διανομὴν ἐξ ἰδίων πρὸς διαφόρους συνδημῶτας τοῦ ἄρτου καὶ ἄλλων βοηθημάτων. Ἐπίσης διένειμε καὶ ἑκατὸν ἄρτους ἀποσταλέντας αὐτῷ ὑπὸ τοῦ ἰατροῦ κ. Σκάση. Εἶθε τὸ παράδειγμα τοῦ κ. Ρούσου νὰ ἐμιμοῦντο καὶ ἄλλοι εὐπορώτεροι μὲν αὐτοῦ κατὰ τὰ χρήματα, ἀλλὰ στερούμενοι εὐγενείας καὶ ἀγαθῶν αἰσθημάτων.

— Μετ' εὐχαριστήσεως ἀναγγέλλομεν τοὺς ἀρραβῶνας τῆς ἀγαπητῆς ἡμῶν ἀνεψιάς Ἰωάννης, θυγατρὸς τοῦ προσφιλοῦς ἡμῶν γαμβροῦ κ. Γεωργίου Λαγουροῦ, μετὰ τοῦ κ. Γεωργίου Τσεμπεροπούλου ἐμπόρου ὑφασμάτων, καὶ νέου ἀρίστου διακεκριμένην δὲ θέσιν παρὰ τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ κατέχοντος.

— Τὸ ὠραῖον ἀτμόπλοιο «Ἰρις» τῶν κ. Λαδοπούλου καὶ Δαμήγου, ἄρχεται κατ' αὐτὰς τῶν μεταξὺ Πει-

ραιῶς, Σύρου καὶ Κυκλάδων πλόων. Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἀπευθυνθήτωσαν πρὸς τὸν κ. Ἠλίαν Χειλᾶν, ἔχοντα τὸ γραφεῖόν του ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀγορᾶς πλησίον τοῦ καφενεῖου τοῦ κ. Π. Δημητριάδου.

— Ἀντὶ τοῦ ἀποθανόντος ἱεροψάλτου τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Νικολάου Χριστοφόρου Νικολαΐδου, προσεκληθῆ ἐκ Τήνου ὁ τῆς Εὐαγγελιστρίας κ. Παρασκευᾶς Βρυωνίδης καλλίφωνος ἀνὴρ καὶ ἀριστος μουσικὸς, εὐαρεστήσας ὡς μανθάνομεν, τὸ ἀκροασάμενον αὐτὸν κοινόν.

— Ὁ συμπολίτης ἡμῶν κ. Γεώργ. Στ. Κανκλᾶς δούς τὰς ἐνώπιον τῆς Νομικῆς σχολῆς ἐξετάσεις, ἀνηγορεύθη διδάκτωρ δεχθεὶς καὶ τὰ συγχαρητήρια τῶν κ. κ. καθηγητῶν αὐτοῦ. Συγχαίρομεν καὶ τῷ ἐξετασθέντι καὶ τῇ φίλῃ ἡμῶν οἰκογενεῖα του.

— Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀνεχώρησε δι' Αἰγυπτὸν, ὁ ἐκεῖ ἀριστα ἀποκατεστημένος κ. Σπυρίδων Κράλλης, τὸν ὁποῖον προέπεμψαν μέχρι τοῦ ἀτμοπλοίου οἱ ἐνταῦθα πολυάριθμοι φίλοι του.

— Ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας ὁ ἀγαπητὸς τῇ ἡμετέρᾳ κοινωνίᾳ κ. Λάμπρος Ροῖλός, Ἐφέτης. Ἐπίσης ἀνεχώρησε καὶ ὁ βουλευτὴς τῆς ἡμετέρας ἐπαρχίας κ. Δ. Βοκοτόπουλος.

— Ἀπῆλθεν εἰς Ἀθήνας ὅπου ἀποκατέστη ὀριστικῶς ὁ φίλτατος κ. Ν. Καπελλάκης.

— Ἐπανῆλθεν ἐκ Ῥωσσίας ὅπου εἶχε διαμείνει ἐπὶ τρεῖς μῆνας παρὰ τοῖς ἐκεῖ ἀριστα ἀποκατεστημένοις υἱοῖς του, ὁ ἀγαπητὸς τῇ Ἐρμουπόλει κ. Ν. Κριεζῆς.

— Ἀνεχώρησεν εἰς Πειραιᾶ ὁ φίλτατος κ. Κυριάκος Παντελάκης τελωνοφύλαξ.

ΤΑ ΕΝ ΜΥΚΟΝΩ

Ἐκ τῆς «Ἐφημερίδος» Κορομηλᾶ μεταφέρομεν τὴν κάτωθεν διατριβὴν λυπούμενοι διὰ τοὺς δώσαντας ἀφορμὴν νὰ ἀρξῆται δημοσιογραφικὸς ἀγὼν ἐπὶ τῶν γενομένων. Τὸ συμβᾶν ἐν Μυκόνῳ ἐμάθομεν ἀκριβῶς ἀπὸ τῆς ἐπομένης, ἀπεφύγομεν δὲ νὰ γράψωμεν, διότι τὰ πράγματα εὐρίσκονται πλέον ἐπὶ τῆς δικαστικῆς ὁδοῦ, ὅπου ὁ ἔχων τὸ δίκαιον θὰ τὸ εὖρη βεβαίως.

«Μακρὰν πάσης δημοσιογραφικῆς καὶ πολιτικῆς κινήσεως βιοῦντες ἡμεῖς ἐνταῦθα, ἠθέλομεν ἀγνοεῖν ὅτι, μεταξὺ τόσων ἄλλων ἐπαγγελμάτων του, ὁ κ. Γ. Ἀργυράκης γράφει καὶ ἐφημερίδα ἐν Σύρῳ, ἀν ὁ κύριος οὗτος δὲν ἐνεθυμείτο συνεχέστατα τὴν Μύκονον, πάσχων τὴν μέχρι ψυχώσεως φαιδρὰν ἀδυναμίαν τοῦ νὰ τέρπηται καίων λίθων ὑπὸ τοὺς ἀμφιβόλου καθαριότητος ῥῶθωνας τοῦ «προσφιλοῦς γέροντος» κ. Καμπάνη καὶ δὲν ἠρέσκετο νὰ μᾶς διασκεδάξῃ, ἀπονέμων αὐτῷ ἐκάστοτε διπλώματα «ἀρχοντικῆς εὐγενείας» καὶ ποικίλα ἄλλα τρόπια ἀπὸ φανταστικῶν ἀλιευόμενα παραμυθίων. Ἀλλ' ὁ «Ἀπόλλων» καὶ ὁ περίφημος συντάκτης του εἶναι ἐκ τῶν ὀλίγων ἐν Μυκόνῳ ἀπολαύσεών μας, διότι κατέστη τὸ ἐπίσημον ὄργανον τοῦ κ. Καμπάνη, ἐν αὐτῷ δὲ ἀποταμιεύονται ὅλα τῆς μικροκακίας του αἱ ἐμπνεύσεις, ἅς ἀνεκπλήρωτος φιλοδοξία, παλαιῶν ἀνεπιστρεπτῆ οἰχομένων ἡμερῶν ἀνάμνησις καὶ ἀνεπανορθώτως τραβῆσα

ματαιοφροσύνη υπαγορεύουσιν εἰς νοῦν οὐτινος ἢ στενό-
της μόνον πρὸς τὴν μοχθηρίαν τῆς καρδίας δύναται νὰ
παραβληθῆ.

Οὐδεμίαν ἐντεῦθεν εἶχομεν ἀμφιβολίαν ὅτι ὁ «Ἀπόλ-
λων» θὰ προσήρχετο νὰ κλαύσῃ περίλυτος παρὰ τὸ συν-
τριβέν ἀχύρινον εἰδωλόν του, ὅπερ πρό τινων ἡμερῶν
ὑπὸ τὸ ῥάπισμα γεννηίου ἀληθῶς ἀνδρὸς, ἐξαίρετως ἀν-
τιλαμβανομένου τῶν ζητημάτων τῆς τιμῆς καὶ τῆς οἰ-
κογενειακῆς ἀξιοπρεπείας, κατέπεσε καὶ ἐθρυμματίσθη
ὡς σκευὴς κεραμέως. Εἴμεθα βέβαιον ὅτι ὁ κ. Ἀργυρά-
κης θὰ ἔσπευδε νὰ παραμυθήσῃ τὸν «προσφιλῆ γέροντα»
καὶ νὰ ἐγκαρδίωσῃ αὐτὸν ὅπως μετ' ἐγκαρτερήσειως κα-
ταπλή τὸ πικρὸν καταπότιον, ὅπερ ὁ ἀνήλες κ. Ἰ. Γρυ-
πάρης οὐδαμῶς ἐφρόντιτε νὰ χρυσώσῃ! Οὐδέποτε ὁμοίως
ἐπίσης ἐφανταζόμεθα ὅτι ὁ «Ἀπόλλων», ὅσονδήποτε
καὶ ἂν διεζεύχθη τὴν ἀλήθειαν καὶ εὐπρέπειαν, θὰ ἐτόλ-
μα, ἀφηγούμενος τὰ τοῦ ἱστορικοῦ ἐπεισοδίου ὑπὸ τὸν
τίτλον «τὸ ἐν Μυκόνῳ σκάνδαλον» τοσοῦτον ἀνευ-
θριάστως νὰ πλαστογραφῆσῃ τὴν ἀλήθειαν. Διότι πρέ-
πει ἀληθῶς ν' ἀπέβαλλέ τις ἐκ συνηθείας τὴν ἔμφυτον
παντὶ ἀνθρώπῳ καὶ σεμνὴν ιδιότητα τοῦ ἐρυθριᾶν, ἵνα
ἐν γνώσει παραποιῆ οὕτως ἐλαφρῶς γεγονότα, παγκοί-
ως γνωστὰ καὶ δημοσιώτατα τελεσθέντα· οἰκονομῆτε
δὲ καὶ ἂν ἔχωμεν περὶ τῆς ποιότητος καὶ τῶν ἔργων τοῦ
κ. Ἀργυράκη γνώμην, οὐδέποτε ἐφανταζόμεθα αὐτὸν
ὅτι καὶ δημοσίως ἦτο ἱκανὸς νὰ προβαίνει εἰς τοιαύτας
ἀσχημοσύνας καὶ ν' ἀναμοχλεύῃ ἀκόμη καὶ τάφους
σεβαστῶν καὶ προσφιλεστάτων ἀνδρῶν, ἵνα ἀνεύρῃ φαν-
ταστικῶς ἀφορμὰς κατηγορίας κατὰ ἐπιφανῶν πολιτῶν,
ἵπποτικωτάτων τὸ φρόνημα καὶ ὑποδειγμάτων γενναιο-
φροσύνης.

Τὸν κ. Ἀργυράκην προσωπικῶς κρίνομεν ἀνάξιον πά-
σης ἀπαντήσεως. Ἐὰν ἐπιλαμβανόμεθα νὰ ἐκθέσωμεν
τὸ γεγονός τοῦ σκανδάλου ξηρὰ ξηρὰ καὶ ν' ἀποδείξω-
μεν ὅτι ἡ ἀφίγησις τοῦ «Ἀπόλλωνος» περιέχει τόσα
ψεύδη ὅσας καὶ γραμμάς, τὸ πράττομεν ἀπαντῶντες εἰς
τὸ ἀχύρινον εἰδωλόν του καὶ ὑποβολέα του.

Ἐν τῷ ἐνταῦθα εἰρηνοδικιακῷ καταστάματι διεξα-
γομένων, κατ' ἀπόφασιν τοῦ πρωτοδικείου, μαρτυρικῶν
ἀποδείξεων περὶ κληρονομίας ἀσημάντου ἀξίας ἀκινήτου
μεταξὺ τοῦ Λ. Καμπάνη καὶ Θ. Γρυπάρη δημάρχου
Μυκόνου, ὁ εἰρηνοδίκης ὀρθῶς παρετήρησε τοῖς διαδίκους
Μυκόνου, ὅτι ἀνάξια αὐτῶν εἶναι τοιαῦτα δίκαι. Ὁ κ. Γρυπάρης
ὅτι ἀνάξιον ἐξήτει φιλικῶς παρ' αὐτοῦ τὸν ἐν τῇ ἐξοχῇ
Καμπάνης προθυμώτατα θὰ τὸν ἔδιδε, διότι πράγματι,
εἶνε ἐντελῶς ἀχρηστος εἰς αὐτόν, ἀλλ' ὅτι ὁ κ. Καμ-
πάνης διψᾷ δίκαια, ἅς αὐτός, οὕτω προκαλούμενος, ὀφεί-
λει ν' ἀποδεχθῆ. Εἰς ἀπόδειξιν τῶν φιλοδίκων διαθέσε-
ων τοῦ κ. Καμπάνη, ἀνέφερον ὁ κ. Γρυπάρης ὅτι πρηνή-
μωδῶς ὁ ἀντίδικος τὴν προσέλευσιν μάρτυρος ἐπὶ μα-
κρὸν χρόνον ὑπηρετήσαντος ἐν τῷ οἴκῳ του, ἀλλ' ὅστις
ὀρκιζόμενος δὲν ἠδύνατο ἢ νὰ καταθέσῃ τὴν ἀλήθειαν
καὶ ὀριστικῶς ἀποφασίσῃ ὑπὲρ τοῦ κ. Γρυπάρη τὴν δια-
φοράν. Μετὰ τῆς συνήθους αὐτῷ φλυαρίου ἐπιπολαιότη-
τος ὁ κ. Καμπάνης ἐνόμισεν ὅτι, ἀπαντῶν μικροπνή-
τως ὅτι ὁ ἀπὸν μάρτυς, ὁ εἰς πλὴρ ἡμερῶν ἀπὸ
τοῦ Κ α μ π ά ν η ἐξάρτησιν, ἐκωλύθη νὰ

προσέλθῃ ὑπὸ τοῦ κ. Γρυπάρη θὰ ἐφαίνετο ἔξυπνος, ἰ-
σχυρίσθη τὸ τοιοῦτον, ἀλλ' ὁ κ. Γρυπάρης ἔδωκε τὸν
προσέχοντα καὶ μόνον εἰς τὸ πρᾶγμα χαρακτηρισμὸν ὡς
ἀ ν α ἰ δ ε σ τ ᾶ τ ο υ ψ ε ὑ δ ο υ ς. Ναυαγησάσης
τῆς μικροπνηρίας, ὁ κ. Καμπάνης ἐσκέφθη νὰ γείνη αὐ-
θάδης καὶ λησμονήσας πρὸς ποῖον ἀπετείνετο, ἀπήντησε
πρὸς τὸν κ. Γρυπάρην «σὺ καὶ ἡ οἰκογένειά σου εἰσθε
κληρονομικῶς ψεύσται». Χάριν τοῦ συνεδριάζοντος δι-
καστηρίου δὲν ἐτιμωρήθη αὐθωρῆ ἡ αὐθάδης ἔκφρασις
τοῦ κ. Καμπάνη, ὅστις ἀμέσως ἀπελθὼν ἔσπευσε εἰς
τὰ καφενεῖα καὶ μετ' ἠριαμβευτικὸν ὕψος Ναπολέοντος
ἐπιστρέφοντος ἐξ Ἑλλάδος ἀνήγγειλεν ἀφελῶς καὶ φιλα-
ρέσκως μειδιῶν ὅτι ἐξύβρισεν ὅλους τοὺς Γρυπάρηδες.
Ἐνόμιζεν ὁ δυστυχὴς μωρὸς ὅτι τὸ ἐπεισόδιον ἔληξε,
καί, περιέργως ἀλέκτωρ, ἀνῆλθεν εἰς τὴν στέγην νὰ δι-
αλαλήσῃ τὸ κατόρθωμά του πρὸ τῆς νίκης.

Ἐνταῦθα λήγει τὸ πρῶτον μέρος τοῦ «σκανδάλου»
καὶ ἀρχετικῆ ἢ ἀπροσδόκητος διὰ τὸν κ. Καμπάνην δευ-
τέρα πρᾶξις, καὶ ἦτις τόσον διδακτικὴ καὶ οἰκτρὰ ἀ-
πέβη δι' αὐτόν («δῶσαντα τὰς σιαγόνκας αὐτοῦ εἰς ῥα-
πίσματα καὶ τὰς παροῖας εἰς ἐμπυσμους»). Ὁ ἀδελ-
φὸς τοῦ δημάρχου κ. Ἰωάννης Γρυπάρης, τὸ πρεσβύτε-
ρον ἐν Μυκόνῳ μέλος τῆς πολυπληθοῦς οἰκογενείας, ἀ-
νέλαβεν ὡς τοιοῦτος, νὰ ζητήσῃ ipso jure ἐπισήμως τὴν
ἀνάκλησιν τῆς τοσοῦτον βαρείας κατὰ τῆς οἰκογενείας
του ὕβρεως. Ἄνευ θορύβου καὶ ὡς ἀνὴρ βιώσας μεταξὺ
τῆς ἐκλεκτοτέρας κοινωνίας εὐρωπαϊκῶν μεγαλοπόλεων,
αἰσθανόμενος ὅποια ἐπιτακτικῶς ἐπιβάλλονται αὐτῷ
καθήκοντα, ὡς ἀληθὴς gentleman, ἔσπευσε αὐθωρῆ
νὰ πέμψῃ πρὸς τὸν κ. Καμπάνην τὸν γνωστότατον καὶ
τοῖς πᾶσι προσφιλῆ πλοίαρχον κ. Ν. Σουρμελῆν καὶ τὸν
ἐυέλπιδά τελειόφοιτον τῆς νομικῆς κ. Ρέγκον, ἵνα ἐν
ὀνόματι αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τὴν ιδιότητά του ζητήσῃ φι-
λικῶς παρὰ τοῦ κ. Καμπάνη τὴν ἀνάκλησιν ὕβρεως, ἀ-
πευθυνομένης ἐξ ἴσου κατὰ σεπτῆς καὶ ἀειποθήτου μνή-
μης νεκρῶν καὶ κατὰ ἀπόντων προσφιλεστάτων ἀδελ-
φῶν. Ὁ κ. Καμπάνης, φωνήσας ἤδη ἀπὸ τῆς στέγης
ὡς ἀλέκτωρ τὴν νίκην, ἠρνήθη καὶ αὐθαδῶς μάλιστα, ν'
ἀνκαλέσῃ τὴν ὕβριν, ὑποθέσας ὅτι οἱ πάντες ἀντιλαμ-
βάνονται κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ καὶ τῶν περὶ αὐτὸν μέ-
θοδον τῶν ζητημάτων τῆς τιμῆς καὶ ὅτι περὶ οὐδενὸς
ἐφεξῆς μεριμνῶν, ἠδύνατο ὑπερηφάνως ν' ἀνκαυθῆ ἐπὶ
τῶν δαφνῶν του. Ἀλλὰ δυστυχῶς δι' αὐτόν ὁ κ. Γρυ-
πάρης, ὡς τίμιος καὶ εὐ ἡγμένοσ ἀνὴρ δὲν ἔχει τὰς αὐ-
τὰς μετὰ τὸν κ. Καμπάνην περὶ τιμῆς ἰδέας, οὐδ' ἀντι-
λαμβάνεται κατὰ τὸ αὐτὸν τρόπον τὰς πρὸς τὸ ἀξίωμα
τῆς οἰκογενείας του ὑποχρεώσεις. Παρέσχε θύραν ὑπεκ-
φυγῆς εἰς τὸν «προσφιλῆ γέροντα» δι' ἧς ἐξερχόμενος
θ' ἀπέφευγε τὸ σκάνδαλον καὶ θ' ἀπεδεικνύετο ἀλη-
θῶς εὐγενής, ὁ «σεβαστὸς ὁμοῦ γέρον» τίς οἶδε τί σκε-
πτόμενος ἐκώφευσε ἀπαξ, ἐκώφευσε καὶ δις ὅτε ὁ κ.
Γρυπάρης, εὐθὺς ἀμέσως μεταβάς εἰς τὸ καφενεῖον καὶ
δι' ἀπ' εὐθείας παρακλήσεως ἐζήτησε τὴν ἀνάκλησιν τῆς
ὕβρεως. Ἄλλ' ὁ κ. Καμπάνης, μεταξὺ φίλων του εὐρι-
στόμενος, αὐτῶν ἐκείνων, εἰς οὓς πρὸ ὥρας μόλις ἠριαμ-
βευτικώτατα ἀνήγγειλεν ἐναθρυνόμενος τὸ κατόρθωμά
του, δὲν ἠδυνήθη νὰ ὑπάρξῃ εὐγενής, ἠρνήθη ν' ἀναγνω-
ρίσῃ τὸ λάθος του, ἀλλὰ καὶ αὐθαδῶς ἐπροκάλεσε τὸν

κ. Γρυπάρην (νά κάμη ὅ,τι θέλει) δὲν εἶχε τελειώσει πλὴν τὴν φράσιν του καὶ ἐδέχθη τὴν παλάμην τοῦ κ. Γρυπάρη ἐπὶ τοῦ στόματός του καὶ τὸν σιελόν του ἐπὶ τῆς εὐτραφοῦς παρειᾶς του καὶ, σιγῶντων τῶν φίλων του πάντων καὶ πρωτοπαλληκάρων, ἤκουσεν ἀταποδιδομένας ὄσας ὕβρεις ἐτόλμησε νὰ ἐκστομίση κατὰ οἰκογενείας τοσοῦτον πανταχοῦ σεβαστῆς καὶ ἀγαπητῆς.

Δὲν γνωρίζομεν τί θὰ ἐπραττεν ὁ περίφημος συντάκτης τοῦ «'Απόλλωνος» εὐρισκόμενος εἰς οἶαν ὁ κ. Γρυπάρης θέσιν, καὶ οὐδ' ἐνδιαφερόμεθα νὰ μάθωμεν. Πᾶς ὅμως τίμιος καὶ ἀξιοπρεπῆς ἀνὴρ θὰ ἐπραττεν ὅ,τι ὁ κ. Γρυπάρης καὶ μάλιστα οὐσιαστικόν. Ἄλλ' ὁ κ. Γρυπάρης οὐδεμίαν εἶχε διάθεσιν νὰ ἐπιτεθῆ ἢ αἰκίσῃ τὸν «προσφιλῆ γέροντα» ἤθελε νὰ ἱκανοποιήσῃ ὡς ὄφειλε τὴν προσβληθεῖσαν τῆς οἰκογενείας του τιμὴν. τὸ ῥάπισμα του δὲ δὲν ἐσκόπει ἢ νὰ ἀποδώσῃ ὕβριν τοσοῦτον σκαιῶς ἐκτοξευθεῖσαν κατὰ νεκρῶν καὶ ἀπόντων. Ἐν πάσῃ ὁμοίᾳ περιστάσει κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον θὰ προσενεχθῆ ὁ κ. Γρυπάρης καὶ ἔστω τοῦτο εἰς γνῶσιν πάντων, εὐχεταὶ δὲ καὶ οἱ ἄλλοι νὰ μὴ μιμηθῶσι τοὺς πελάτας τοῦ «'Απόλλωνος». Διότι πιθανώτατα ὁ κ. Γρυπάρης εἶχεν ἐν τέλει τὴν πεπλανημένην γνώμην ὅτι ὑπῆρχον ζῶντες νεαροὶ καὶ σφριγῶντες οἵτινες ἀν' ἠσθάνοντο σφύζοντες τὰς φλέβας των αἶμα τιμῆς καὶ πάλλουςαν τὴν καρδίαν των παλμούς ὑπερηφανείας καὶ γεννικιότητος ἠδύναντο ἐπὶ τοῦ καταλλήλου πεδίου νὰ εἰπωσι τὴν τελευταίαν λέξιν ἐπὶ τοῦ σκανδαλοῦ, ὅπερ ἡ ἀλόγιστος αὐθάδεια ἐνὸς ὑβριστοῦ ἐδημιούργησεν. Ἄλλ' οἱ ἔχοντες κοινότητα καὶ ἀπαραίτητον καθῆκον ν' ἀναδεχθῶσι τὴν ὑπόθεσιν ἐτραπίσιν μετὰ σπουδῆς τὴν ἐκ Σύρου εἰς Ἀθήνας ἀγούσαν, εἰθισμένοι φαίνεται νὰ ἐβλέπωσι μόνον διὰ τῆς σιγῆς λυόμενα τοιαῦτα ζητήματα ὑψίστης σημασίας διὰ τιμῆς τῶν οἰκογενειῶν καὶ τὸν φρονηματισμὸν τῆς κοινωνίας. Καὶ ἂς μὴ ἐπαναλαμβάνωσι μετὰ φορτικότητος οἱ τὸ κάρρος τῶν ἄλλων βλέποντες καὶ μὴ διακρίνοντες τὴν ἐν τῷ ἰδίῳ ὀφθαλμῷ δοκόν ὅτι δῆθεν ὁ κ. Καμπάνης γέρον ἤδη ἔχει δικαιώματα ἀσυλίας δι' ὅ,τι εἶπη καὶ ὅ,τι πράξῃ. Δόξα τῷ θεῷ ὁ κ. Καμπάνης οὐ μόνον αὐτὸς εἶναι ἀριστα τὴν ὑγείαν καὶ καθ' ὅλα σφριγῶν, ἀλλὰ καὶ υἱοὺς ἔχει ἀπὸ πολλοῦ ἤδη εἰσελθόντας εἰς τὴν ἀνδρικήν ἡλικίαν καὶ δρῶντας ἐν τῇ κοινωνίᾳ. Οἱ τοιαῦτα ὑποκρινόμενοι ὅτι πιστεύουσι, τότε μόνον θὰ εἶχον δίκαιον ἀν' ἐκῆρυσσον τὸν προσφιλῆ γέροντα εἰς κατάστασιν ἀπαγορεύσεως, διότι τότε μόνον θὰ ἦτο συγγνωστός δι' ἕφ' ἃ λέγει καὶ ὅ,τι πράττει. Ἄλλως κατὰ πάντα λόγον καὶ νόμον θὰ ὑπέχη τῶν ἰδίων πράξεων τὰς εὐθύνas, οὐδὲ θὰ ἐπιτρέπηται αὐτῷ λόγῳ γηρατειῶν δῆθεν, νὰ ὑβρίζῃ ἀτιμωρητῆι λησμονῶν ὅτι ἡ σεμνότης προσήκει εἰς τὸ γῆρας. Ἰπὸ τοιαῦτα προσχήματα δὲν θὰ καταδικασθῆ μία ἡσυχος κοινωνία νὰ ὑφίσταται τὰς φαντασιοπληξίας οἰουδήποτε.

Αὐτὴ εἶνε ξηρὰ ἡ ἀφήγησις τῶν πραγμάτων, ἐξαγομένη ἐξ αὐτῶν τῶν πορισμάτων τῆς ὅλης ἀνακρίσεως, ἐξ αὐτῶν τῶν καταθέσεων τῶν νοσημονεστάτων καὶ ἀξιότιμων μαρτύρων τοῦ κ. Καμπάνη, τῶν αὐτοπτῶν κ. κ.

Βαβούλη καὶ Παπαγγέλου, οἵτινες καὶ μετὰ σφοδρότητος πικροτάτης ἀπηύθυνον δημοσίᾳ παρατηρήσεις τῷ «προσφιλεῖ γέροντι» προσπαθοῦντι κατὰ παλαιὰς ἐριζωμένης συνθεσίας νὰ διαστρέψῃ καὶ ἐνώπιον τῶν αὐτοπτῶν τὰ πράγματα. Οὕτω θὰ ἐκτυλιχθῆ ἡ ὑπόθεσις καὶ ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, ὅπου δι' οὗς ἐξηγήσαμεν λόγους κατήντησε καὶ διὰ τὴν δεινὴν τοῦ κ. Καμπάνη ὕβριν καὶ διὰ τὸ ῥάπισμα τοῦ κ. Γρυπάρη. Ὅσα γράφει ὁ «'Απόλλων» εἶναι ἀπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους ψεῦδη.

Ψεῦδος ὅτι οὗτος ὕβρισε ἐν τῷ Εἰρηνοδικεῖῳ τὸν κ. Καμπάνην.

Ψεῦδος ὅτι οὗτος ὕβρισε μόνον τὸν δήμαρχον.

Ψεῦδος ὅτι δῆθεν οἱ ἀδελφοὶ Γρυπάρη ἐκάλεσαν τὸν Καμπάνην εἰς μονομαχίαν. Τὸ πρᾶγμα θὰ ἦτο κωμικόν καὶ μόνον τοῦ Ἀργυράκη ἀξίον. Ὁ Ἰωάννης Γρυπάρης ἀνέμενε πεποιθότως πρόσκλησιν εἰς μονομαχίαν, ἀλλ' οἱ πρὸς τοῦτο ἀρμόδιοι ἔσπευσαν ἐκ Σύρου εἰς Ἀθήνας!...

Ψεῦδος ὅτι δῆθεν εἰσῆλθον ἀμφοτέροι οἱ ἀδελφοὶ Γρυπάρη εἰς τὸ καφενεῖον συνοδευόμενοι «ὑπὸ δεκάδος φίλων καὶ ἀστυνομικῶν κλητῆρων»!

Ψεῦδος ὅτι ἐξεληθόντες τοῦ καφενεῖου ὕβρισε τὸν «προσφιλῆ γέροντα». Ὁ Ἰωάννης Γρυπάρης εἶναι γενναῖος κατ' ἐξοχὴν ἀνὴρ καὶ πᾶν ὅ,τι ἐπραξε καὶ εἶπεν, ἐγένετο ἐντὸς τῆς αἰθούσης τοῦ καφενεῖου παρόντων καὶ ἀδιαφορούντων τῶν φίλων τοῦ Καμπάνη καὶ διὰ τῆς σιγῆς των ἀναγνωρίζοντων τὸ μέγα τοῦ κ. Γρυπάρη δίκαιον!

Ἄστυα καθ' ὅλα μᾶς ἐφάνη ἡ κατακλείς τῆς ἀφηγήσεως τοῦ «'Απόλλωνος». Ὁ κ. Ἀργυράκης θαυμάσας φαίνεται γιγαντιαίαν τὴν σκιάν του, καθ' ἣν ὥραν ἔδυεν ὁ ἥλιος, ὑπέλαβεν ἑαυτὸν σπουδαῖον ἀνθρώπον καὶ «ἔχει ἀκλόνητον πεποιθήσιν ὅτι οἱ ἀδελφοὶ Γρυπάρη θὰ ὀργισθῶσι κατ' αὐτοῦ... καὶ θὰ ζητήσωσι πᾶσαν λογικὴν καὶ νόμιμον ἱκανοποίησιν». Ἄς ἡσυχάσῃ ὁ κ. Ἀργυράκης. Οἰασδήποτε καὶ ἀν' ἔχη τις περὶ τῶν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὑποχρεώσεων του ἰδέας, δύσκολον θὰ ἦνε νὰ ὀργισθῆ κατὰ τοῦ κ. Ἀργυράκη καὶ πολὺ δυσκολώτερον ν' ἀντιμετωπισθῆ μετ' αὐτοῦ εἰς οἰονδήποτε πεδίου. Ἄς ἡσυχάσῃ ὁ κ. Ἀργυράκης. Διαβεβαιούμεν αὐτόν, χάριν τῆς ὑπολήψεως τῶν ἀδελφῶν Γρυπάρη καὶ τῆς γνωριζούσης πάντας κοινωνίας ὅτι οἱ ἀδελφοὶ Γρυπάρη οὐδαμῶς ὀργίσθησαν κατ' αὐτοῦ καὶ οὐδεμίαν θὰ ζητήσωσιν ἱκανοποίησιν.

Τὸ πολὺ πολὺ εἰς πρώτην εὐτυχῆ συνάντησιν θὰ δώσωσιν αὐτῷ τὴν μόνην ἀρμόζουσαν ἀπάντησιν: ἐν λάκτισμα ἐκεῖ ὅπου ξέρει ὁ συντάκτης τοῦ «'Απόλλωνος».

Πῶς;

Ἔτσι.

E. X.

Παρακαλεῖται ὁ προτείνας ἡμῖν τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα τὴν ἀγορὰν τοῦ βιβλίου «Τὰ μετὰ τὴν Ἄλωσιν» νὰ ἔλθῃ πρὸς ἐντάμωσιν ἡμῶν.

ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ὅπου ἦτο ἐπὶ πολλὰ ἔτη τὸ συμβολαιογραφεῖον τοῦ κ. Μπίστη ἐνοικιάζεται. Ἡ διεύθυνσις εἰς τὸν ἰδιοκτήτην κ. Λυμπούσην κουρέα.